ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 Φεβρουαρίου 1920 Της Τριφάγου Νικηφόρου μ. Αν. ἡλ. ὡρ. 7 λ. 09 Δύσ. 6 λ. 09

ΙΚ ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ ΙΚ

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 1021 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Οἱ γνωστοὶ κύκλοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶχον πρό τινος ἀνακαλύψει(!) σοβαρώτατην ἐναντίον τῶν φιλελευθέρων κατηγορίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν. Ἐπειδὴ ἡλικίαι τινὲς διατηροῦνται εἰσέτι ὑπὸ τὰ ὅπλα, διαβλέποντες οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν ἀναμφιβόλητον ἐπιτυχίαν τοῦ Βενιζέλου, ἤρχισαν διὰ τῶν δημοσιογραφικῶν των ὀργάνων ἀγριωτάτην καὶ ἐμπαθεστάτην ἐπίθεσιν, μεταχειριζόμενοι τὸ σύνηθες ὑβριολόγιόν των καὶ ἐκτροχιαζόμενοι τῆς εὐπρεπείας, ἐνόμισαν ὅτι εὗρον πλέον τὸ ὅπλον δι' οὗ θὰ ἐξοντώσουν τοὺς φιλελευθέρους.

Ἔγραφε λοιπὸν ἡ μερὶς τοῦ τύπου ἡ ἐκπροσωποῦσα τὴν ἀτυχῆ ὁρισανὴν ἀντιπολίτευσιν, καὶ ἔγραφεν ἐπὶ ἡμέρας, κεραυνοβολοῦσα τὰ πάντα, τὴν μεγαλοφυῆ θεωρίαν ὅτι δὲν δύνανται νὰ γένουν ἐκλογαί, ἀφοῦ ὑπηρετοῦν εἰσέτι εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κλάσεις ψηφοφόρων. Τὸ τοιοῦτον ὅμως, κατὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν πάντοτε, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὡς ἐπακολούθημα τὴν μὴ ἐνέργειαν ἐκλογῶν, διότι δὲν ἀπελθήσαν ὅλοι οἱ ψηφοφόροι.

Ἔγραφον ὅμως αὐτὰ ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος δὲν ἔλεγε μὲν φανερὰ ὅτι πρέπει νὰ ἀπολυθοῦν οἱ ὑπὸ τὰ ὅπλα ἄνδρες καθ' ὃν χρόνον ἐκκρεμοῦν τὰ Ἑλληνικὰ ζήτήματα, διότι ἐγνώριζεν ὅτι θὰ ἐλιθοβολεῖτο ἐὰν ἐζήτει τοιοῦτόν τι, ἀφῆνεν ὅμως νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἐκλογαὶ πρέπει νὰ γένουν ἀμέσως, ἀλλ' ἐκλογαὶ εἰς τὰς ὁποίας νὰ συμμετάσχῃ ἀπαραιτήτως ὁ ὑπὸ τὰ ὅπλα πληθυσμός, ἐπιστρέφων εἰς τὰς ἑστίας του πρὸς.... καταψήφισιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἐξόντωσιν τοῦ Βενιζέλου, ἀδιάφορον ἐὰν διὰ μιᾶς τοιαύτης ἀπομακρύνσεως τόσου στρατοῦ ἐκ τῶν νέων συνόρων διεκινδύνευεν ὁλόκληρος ἡ ὑπαρξις τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις οὕτως ἐνεργοῦσα ἀποδεικνύεται ὅτι μετὰ τῆς ἠθικῆς ἀπώλεσε καὶ τὴν μνήμην. Διότι ἐὰν δὲν εἶχεν ἀπολέσει ταύτην, θὰ ἦτο ἀναγκασμένη νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τὰς ὁποίας ἐνήργησεν αὕτη τὴν 6 Δεκεμβρίου 1915, αἱ ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρετοῦσαι τότε ἡλικίαι, αἱ κληθεῖσαι διὰ τῆς περιεχόμου δεκαημέρου ἐπιστρατεύσεως, δὲν ἦσαν μόνον 23 — 42 ὡς εἶναι σήμερον, ἀλλὰ 18. Τὰς ἐκλογὰς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν τὰς ἐνήργησαν οἱ μέχρι τῆς χθὲς κοπτόμενοι διὰ τὸ πρᾶξικόπημα (!) τὸ ὁποῖον θὰ ἔκαμνε τάχα ὁ Βενιζέλος ἐνεργῶν ἐκλογὰς ἐκ τῶν ὁποίων θ' ἀπεκλείοντο Ἕλληνες πολῖται διατελοῦντες ἐν ἐπιστρατεύσει;

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον τοῦτο τὸ γεγονὸς ὅπερ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἐνθυμεῖται, ἀλλὰ καὶ ἕν ἄλλο, τὸ ἑξῆς: Κατὰ τὰς ἱστορικὰς ἐκλογὰς τοῦ Δεκεμβρίου 1915, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ φυλλου καθεστῶτος μετεβλήθησαν πᾶν ἀθέμιτον μέσον διὰ νὰ δηλητηριάσουν τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ ὅστις δὲν ὑπηρέτει ὑπὸ τὰς σημαίας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐνήργησαν ἐκλογὰς ἐν πλήρει ἐπιστρατεύσει, ἐκλογὰς εἰς τὰς ὁποίας ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ συμμετάσχῃ ὁ στρατός, προέβησαν καὶ εἰς ἄλλο πλέον ἀνήθικον πρᾶξικόπημα. Ἐχορήγησαν ἄφοραν ἀδείας εἰς ὅσους ἐκ τῶν στρατευσκῶν εἶχον πεποίθησιν, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἐπιτρέψαντες εἰς αὐτοὺς σκανδαλωδέστατα νὰ συμμετάσχωσι τούτων!

Καὶ ὅμως, μολονότι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀξιώσῃ τις οὔτε κἂν προσοχῆς ἀνθρώπους τόσον κακῆς πίστεως, ἀνθρώπους πωλοῦντας τὴν συνείδησιν των εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ μέσους καὶ τοῦ ψεύδους, ἐντούτοις ὁ Μέγας Ἀρχηγὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων ἠθέλησαν καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιχείρημά των νὰ ἐκμηδενίσουν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπέβαλον εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ὑπὸ τὰ ὅπλα στρατιῶται θὰ ψηφίσωσιν ὅλοι εἰς τοὺς τόπους τῆς διαμονῆς των.

Καὶ ἤδη κατόπιν τοῦ μέτρου τούτου, κατόπιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ διακαοῦς πόθου της, τί λέγει ἡ ἀντιπολίτευσις; Τίποτε. Ἐσιώπησε καὶ σιωπᾷ. Ἄγνωστον τί κατὰ φρένα καὶ θυμὸν μερμηρίζουσα, κατόπιν τοῦ τόσον εὐγενοῦς κυβερνητικοῦ κολάφου. Μήπως ἀτομάζεται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι οἱ στρατιῶται δὲν πρέπει νὰ ψηφίσουν ὅπου εὑρίσκονται — ὅλη. εἰς Μικρὰν Ἀσίαν καὶ Θρᾴκην καὶ τίς οἶδε ποῦ ἄλλαχοῦ — διότι θὰ εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς... πραγματοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων; Δὲν πιστεύομεν νὰ τὴν συμφέρῃ τοιοῦτον ἐπιχείρημα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂς ἴδωμεν ποίαν ἄλλην σοφιστείαν θὰ ἐφεύρῃ ἀφοῦ ἡ πολιτική της ἐναντίον τῶν κατεψυγμένων κρεάτων καὶ τῶν ἐκλογῶν ἔσχε τόσον ἄδοξον δι' αὐτὴν τέλος.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

ΑΘΗΝΑΙ 2 Φ. βρουαρίου 1920.

Μία σφοδρὰ ἐπίθεσις τοῦ κ. Καλδῆ

Ἡ στάσις αὕτη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ προυκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν βουλευτῶν τῶν Νέων Χωρῶν.

Ἀμέσως, ζητεῖ τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Λέσβου κ. Γ. Καλδῆς καὶ εἰς τόνον ἀγανακτήσεως λέγει τὰ ἑξῆς περίπου.

Κύριοι βουλευταί,

Δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ λάβω τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἀπλῶς ἠθελήσαμεν μὲ τὸν κ. Φλωρίνης ἀξιότιμον συνάδελφόν μου νὰ ὑποβάλωμεν μίαν δικαιοτάτην τροποποίησιν, ἀφορῶσαν τὰς μικρὰς ἰδιοκτησίας.

Ἀλλ' ἡ ἀδιαλλαγήτως στάσις καὶ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μὲ ἀναγκάζει νὰ ὁμιλήσω καὶ νὰ μὴ περιορισθῶ πλέον εἰς τὴν συζητουμένην πρότασιν μας. Ἀλλὰ νὰ ὁμιλήσω διεξοδικώτερον περὶ τῶν δημοσίων γαιῶν, διὰ νὰ καταδείξω εἰς τὴν Βουλὴν πόσον ἀδικεῖ ἡ Κυβέρνησις τὰς Ν. Χώρας διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου καὶ πόσον ἀδικωτέρα εἶναι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μὴ προστατεύοντος, οὐδὲ τὰς μικρὰς ἰδιοκτησίας.

Ζητεῖ, κ. βουλευταί, ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ τὸ 1|5 τῶν δημοσίων γαιῶν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἀρόσεως των περιορισμῶν, οἱ δποῖοι κατὰ τοὺς ὀθωμανικοὺς νόμους ἐβρίσκοντο τὰ δημόσια γαῖας.

Ἀλλὰ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κρίνῃ ἡ Βουλὴ κατὰ πόσον τὸ κρίσιμο δικαιοῦται νὰ λάβῃ τὸ ἑπτὰ τοῦτο, κατὰ πόσον δηλ. τοῦτο εἶνε λογικὸν καὶ δίκαιον ἀντισταθμίσμα τῆς ἐπερχομένης μεταβολῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων γαιῶν, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναπτύξω κατὶ ἠδύνατο περισσότερον αὐτοὶ τῆς κυριότητος, κατὰ τὴ δηλ. ἔχουν νὰ ὠφεληθοῦν οἱ κάτοχοι τῶν δημοσίων γαιῶν ἐκ τῆς ἐπιφερομένης ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.

Ὑπάρχουν πράγματι διαφοραὶ κατὰ τὸν Τουρκικὸν νόμον μεταξὺ τῶν δημοσίων γαιῶν καὶ τῶν καθαρῶν ἰδιοκτησιῶν κτημάτων.

Καὶ αἱ διαφοραὶ αὗται ἦσαν αἱ ἀκόλουθοι:

1) Ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεγείρῃ οἰκοδομὰς καὶ νὰ φυτεύσῃ δένδρα ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀμοδίου δαλλήλου.

2) Ἐὰν δημοσίαι γαῖαι ἔμειναν ἀδιαιαλόγήτως ἀκαλλιέργητοι ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη περιήχοντο εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἐξεποιοῦντο διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ.

3) Δὲν ἠδύνατό τις νὰ δινθέσῃ τὰς δημόσιας γαῖας διὰ διαθήκης καὶ

4) Τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν ἦτο περιορισμένον. Περιήρχοντο δηλ. οὗτοι εἰς τοὺς κατιόντας, τοὺς ἀνιόντας, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς συζύγους. Πέραν τούτων ἐκληρονόμει τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον τὰς ἐξεποιεῖ.

Καὶ αὐτοὶ μὲν οἱ τέσσαρες περιορισμοὶ ἀν γ. ἀφονιο εἰ, τὸν Τουρκικὸν νόμον. Ἐν τῇ πράξει ὅμω. αἱ δύο αὐταὶ διατάξεις δὲν ἔτυχον πολὺ ἐφαρμογῆς. Ἐπιζήτουν δηλ. οἰκοδομαὶ καὶ ἐφυτεύοντο φυτεῖαι εἰς τὰς δημοσίας γαῖας ἐλευθέρως, καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅμως οὐδέποτε κατεδάφισαν αἱ οἰκοδομαὶ οὐδὲ ἐξεριζώθησαν αἱ φυτεῖαι, ὡ, ἀνέγραψεν ὁ περὶ γαιῶν Τουρκικὸς νόμος.

Ὡσαύτως δὲν ὑπάρχει παράδειγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ Τουρκικὸν Δημόσιον νὰ κατέσχε καὶ νὰ ἐξεκτεισιηθῇ τὴν δημοσίας γαῖας διότι, ἔστιν ἐπὶ τριετὲς ἀκαλλιέργητοι, κατὰ τὸ κοινὸν γαιῶν νόμος χρονολογίας ἐκ τοῦ 1854.

Ἔμειναν λοιπὸν ἐν ἰσχύι μέχρι τέλους αἱ τελευταῖαι δύο διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν κληρονομικὴν καὶ τὴν διὰ διαθήκης διάθεσιν τῶν δημοσίων γαιῶν.

Καὶ τοῦ δύο τούτου, περιορισμοῦ, ἔρχεται νὰ ἄρῃ τὸ νομοσχέδιον. Καὶ εἰς ἀντάλλαγμα ζητεῖ νὰ λάβῃ τὸ Δημόσιον τὸ 1|5. Ἀλλ' εἶναι τοῦτο ἄδικον; Δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦτο λογικὸν καὶ ἴσον πρὸς τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἀποκτήσωσιν οἱ ἐξουσιασταὶ δημοσίων γαιῶν εἰ τῆ. ἀφῃμὸ ὥστε; τούτων πρὸς τὰ καθ' ἡμῶν, ἰδιοκτησιακὰ κτήματα.

Ἀναφισβητήτως εὐρ. Ἀναφισβητήτως τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἄδικον. Ἀναφισβητῶ ὡς ἡ Κυβέρνησι; ἀδικεῖ τὰς Ν. Χώρας. Καὶ ὅμως ἐὰν ἀντείπομεν. Καὶ ὅμω. ἀτενῶμεν ἐω, τὸ μὴ νὰ ὁμιλήσωμεν ἐ ἰ τοῦ ζητήματος τούτου, καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐνιστοῦν του ποσοστοῦ τούτου δηλ. τοῦ 1|5.

Ἀλλ' ἡ ἀδιάλλαγη αὕτη καθίσταται ἐκλληπτικωτέρα, ἐτ, μὲ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἐξαιρέσῃ τὰς μικρὰς τοιλιαρσιον ἰδιοκτησίας.

Δὲν ἰκανοποιοῦμεθα, κ. Ὑπουργέ, μὲ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν γεωργῶν μόνον. Εἰ, τὴν ὑπαιθρον χῶραν τῆς Ἑλλάδος δὲν ζῇ κανεὶς μὲ ἐ. μόνον ἐπάγγελμα. Εἰ, τὰ χωρία τῆ Ἑλλάδος καὶ ὁ ἀγωνιστὴς, εἶαι ὁ παντοπώλης, καὶ ὁ κοφετζῆς; ἔχουν καὶ τὴν μεγάλη των κτηματικὴν περιουσίαν. Ἡ κτηματικὴ περιουσία εἶνε δι' ἐπὶ τὸν Ἕλληνα τὸ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς οἰκονομικῆς τοῦ ζωῆς. Καὶ δὰ ἐλθεῖ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, τὸ 1|5 τῶν κτημάτων των; Καὶ εἶνε τοῦτο δίκαιον; Καὶ τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἀνθρωπινὴ συνείδησι;

Ἔτι, κ. βουλευταί, θελήσωμεν νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τοὺ, χωρικοὺς μας, τοὺ, μὴ γεωργοὺ, τὸ 1|5 τῶν κτημάτων των καὶ νὰ τοὺ, ὑποβιβάσωμεν εἰς τὴ; διατυπώσεις τοῦ παιδόπτ; νόμου, νὰ ἔχουν δὲ τὰ κτήματα των συγκυριον καὶ συνδιαιτάοχον τὸ Κράτος, σῦ; βεβαιῶ ὅτι θὰ τοὺ, ὑβρίσωμεν νὰ πωλήσουν τὰ κτήματα των καὶ νὰ τρακάσῃ εἰς τὰς πόλεις.

Ἀλλὰ προχωῶ καὶ ἔτι περαιτέρω. Πιέζει νὰ ἀπαλλάξῃτε τὴς ἀφαιρέσεως τοῦ 1|5 ὄχι μόνον τοὺ, ἰδιοκτήτας κτημάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺ, τοὺς ἀποδημοῦντας.

Εἶνε γνωστὸν, κ. βουλευταί ὅτι μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ν. Χωρῶν ἀποδημοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν. καὶ ἰδίᾳ εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἀμερικήν. Ὅλοι σχεδὸν ἔχουν εἰς τὰ; πατρίδα τω; καὶ μερικὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἕνα συστατικὸν δεσμὸν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδο, τω. Ἐφόσο ν ἔχουν τὰ κτήματα τω, ἐπιστρέφουν μετὰ πολλὰ ἢ ὀλίγα ἔτη εἰς τὰ χωρία τω. Ἐὰν θελήσωμεν νὰ τοὺ, ἀφαιρέσωμεν τὸ 1|5 καὶ νὰ τοὺ, ἀνοιξωμεν λογαριασμοὺ, μὲ τὸ Δημόσιον, θὰ γ.νωμεν αἴτια νὰ προβοῦν ἐπὶ τὴ; ἐκλογὴν τῶν κτημάτων των, ὅτε οὐδεὶς δεσμὸς θὰ τοὺ, ἑνώνῃ μὲ τὴν γενεθλίον των καὶ εἶνε ζήτημα πλέον, ἂ θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὅμοιο δὲ μόνον λόγος δικαιοσύνη, ὄχι μόνον λόγος κοινωνικὸς, ἀλλὰ καὶ λόγος ἐθνικὸς ἐκ βάθε ι καὶ μὴ ὀξωμεν τὰς μικρὰς ἰδιοκτησίας.

Κύριοι βουλευταί. Ὅ, ἀντιπρόσωπεύει τῶν Ν. Χωρῶν αἰσθανομεθα τὴν ἀνάγκην νὰ δι.αμαρτυρηθῶμεν πάσῃ δυνάμει. Ὅ, ἀντιπρόσωποι τῶν Ν. Χωρῶν ἔρχομεν νὰ καθήσον νὰ διεριμνεύσωμεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν δὴ ν τὴν δυσφορίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, τὴν ὁποίαν θὰ αἰσθανθῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν Ν. Χωρῶν διὰ τὸ ἀνεῦμα τῆ; ἀδικίας καὶ ἀνισότητος τὸ ὁποῖον δίδει τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπιμένομεν λοιπὸν, κ. βουλευταί, ὅτιως ἀφεθῶσι τὰ 200 σεβάμματα ἄνευ τινὸς ἀνταλλάγματος εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως κτηματίαν, ἀδικαιρίτως ἐπαγγέλματος, ἀδικαιρίτως τόπου διαμονῆς.

Τὸν λόγον τοῦ κ. Καλδῆ ἠκουσαν ἡ Βουλὴ μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ἡ δὲ ἐνδιαιτεμασία ἦτο γενική, ἠγωμένων τῶν παρόντων κατὰ τὴν συζήτησιν βουλευτῶν Λέσβου κ.κ. Παπαγεωργίου καὶ Σφακίου.

Μετὰ τὸν κ. Καλδῆν ἔλαβε καὶ πάλιν τὸν λόγον ὁ κ. Βαλαλᾶς. Ἀλλὰ πρὶν προλάβῃ νὰ προχωρήσῃ, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὡς ἐπεβάθη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας τὸ τελεσίγραφον πρὸς τὴν Σερβίαν, αἱ προσπάθειαι τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλαρίου, αἱ ὁποῖαι μέχρι τῆς στιγμῆς ἀπιέλεσον εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ μετα τῆ. Σερβίας πολέμου, στρέφονται ἤδη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκαλύψιως τῶν πραγμάτων, συνεπῶς καὶ τῆς ἐνοχῆς τῆ; Γερμανίας, ἀπὸ τὸ ὅμματα τοῦ λοιποῦ κόσμου. Τὸ περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι, ἐνῷ ἤθελαν νὰ ἀποκρύψουν τὴν Εὐθύνην, ὁ Κάϊζερ καὶ οἱ συνέχοντ τοὺ πρὶσαπόων ταυτοχρόνως νὰ κρατοῦν τὸν Γερμανικὸν λαὸν εἰς τὴν καταλληλοτὴν ἀνοχὴν ἐξέγερσιν.

Οὕτω ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν φὸν Γλαγκοῦ ἀνεθέτει τὴν 19ην Ἰουλίου εἰς τὴν τότε ὡς ἡμερήσιον ὄργανον θεωρουμένην «Βισεισγερμανικὴν Ἐφημερίδα» τὴν δήμοσ.ευσιν ἄρθρου μεριοπαθοῦς πρὸς καθησύχασιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Γνώμης.

Ἀπὸ τὴν προεγουμένην ὅμω; ἡμέραν φροντίζει νὰ εἰδοποιήσῃ σχετικῶς τὴν Βιέννην, παρακαλεῖ δὲ τὸν ἐκεῖ Γερμανὸν πρεσβευτὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Αὐστρίαν, Κυβέρνησιν «ὅτι δὲν πιόκειται περὶ ὑποχωρήσεως τῆς Γερμανίας ἢ περὶ μεταβολῆς τῶν διαθέσεών τη.» (Ἔγγραφον 70).

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κάϊζερ ἀποπλεῖ μὲ τὸν στόλον διὰ τὰς βορείας θαλάσσας. Εἶνε καὶ αὐτὸ ἐν μέσον διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ κάθε ὑποψία τῶν Δυνάμεων καὶ νὰ δύναται οὕτω οἱ δύο συνεννοχαὶ νὰ ἑτοιμάζουν ἐν ἡσυχίᾳ τὰ κακουργα σχέδια τω». Παρακολουθεῖ ὅμως δια λεπτομερῶν τηλεγραφημάτων ὅλην τὴν κίνησιν καὶ δίδει καὶ τὰς συμβουλὰς τοῦ, αἱ ὁποῖαι εἶνε ὅλαι ἐξωθητικαὶ πρὸς τὸν πόλεμον.

Ὁ Γερμανὸς Κάϊζερ ἀδημονεῖ ἐν τῷ μεταξὺ. Θέλει νὰ εἶνε κοντὰ εἰς τὸ κανόνι διὰ νὰ ἤκουρῇ ν' ἀτακτὴ τὸ πῦρ. Τηλεγραφεῖ ἀπαναλαμμένως εἰς τὸ Ἀρχικαγελλάριον, λέγων γιὰ ὅτι δὲν δύνατοι πλέον νὰ περιμένῃ καὶ ὅτι θὰ διαταξῇ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ στόλου του, ἐπὶ κεφαλῆ τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

Ἐις μάτην ὁ Μπέτμαν Χόλβεγκ προσπαθεῖ νὰ τὸν συγκρατήσῃ, φοβούμενος ὁτι θ' ἀντιχῶρῃ ἡ Ἀγγλία. Καὶ μίαν ὡραίαν ἡμέραν πληροφορεῖται ὅτι ὁ Κάϊζερ διέταξε τὸν στόλον του νὰ ἐπιστρέψῃ. Τοῦ τηλεγραφεῖ, ἐξορκίζων αὐτὸν μέχρι τῆς τελευταίας ἀκόμη στιγμῆ, καὶ προκαλεῖ μίαν φρικτὴν ἐκρηξὶν θυμοῦ τοῦ Κάϊζερ, ὁ ὁποῖος σημειώνει εἰς τὸ περιθώριον: «Ἐμάθα ὅτι ἐκηρύχθη ἡ ἐπιστρατευσις ἐν Βιέννῃ. Θ. ἀκολουθήσῃ ἡ ἐπιστρατευσις τῆς Αὐστρίας, ἴσως καὶ τῆ; Ρωσσίας. Καὶ, ἐν τοιούτῳ πεπτ.ώσει, πρέπει νὰ ἔχω τὸν στόλον μου συγκεντρωμένον. Ὁ Κατχελλάριος δὲν ἐκαταλαβε τὴν γενικὴν κατάστασιν».

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ τελεσιγράφου ἡ Γερμανία ἀπεφασεν, ὡς γνωστὸν νὰ πληροφορήσῃ δὰ τὸν πρεσβευτὰν τῆς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι δὲν εἶχεν οὔτε ἰδέαν περὶ τῆ; δικαιοκρίσεως αὐ ἡ, καὶ ὅτι ἡ ἀνέδοσις τη, ἐξεπλήξε καὶ τὴν Γερμανὶαν ὅσον καὶ τὰς ἄλλας Δυνάμεις. Ἐνῷ ὡς τέδομεν εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον ἡ Γερμανία εἶχεν ἀπὸ δεκαπενθήμερον ἀπολλήρον μακρὰν σχετικὴν συνεννόησιν μὲ τὴν Αὐστρίαν.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Γερμανία ἐγνώριζεν ἀκόμη καὶ τὸ κείμενον τῆς διακοπῆσας ἐπὶ λέξει, διότι ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις, τῆς τὸ ἐδίδασε διὰ τοῦ ἐν Βιέννῃ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ ὁλοκλήρου ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπιδόσεω; αὐτῆς.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν οἱ Αὐστριακοὶ ἦταν τόσον βεβαιοι ὅτι ἡ Σερβία θὰ ἡ νεῖτο νὰ δέχθῇ τοὺ, ὅρους, οὺς περιεῖχε τὸ τελεσίγραφον, ὥστε ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν μέτρα δια τὴν πολεμικὴν κίνησιν καὶ αὐτή.' καὶ ὅμως ἡ Σερβία ἐδέχθη τὰς μλστριακὰς ἀξιώσεις, μέχρι τοιούτῳ μαλιστὰ ἐκτασεω; ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Κάϊζερ ν' ἀναγνωσῇ ἐν ἐπιστολῇ τοῦ πρὸς τὸν Μπέτμαν Χόλβεγκ ὅτι ἡ Σερβία «ἐπέκψαν ἐντελῶς πρὸ τῆς Αὐστρίας καὶ ὅτι τοιουτοτρόπω; ἐκλείπει κάθε αἰτία πολέμου.»

Πλὴν ἀπὸ ὀλίγας μόνον στιγμὰς πρὸ τῆ; ἐκπνοῆς τῆ; 48ώρου προθεσμίας τοῦ τελεσιγράφου ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Πασιτς, ἐπισκεφθεὶς ὁ ἔθνος τὸν Αὐστριακὸν πρεσβευτὴν, τοῦ ἔπεδωκε τὴν τελευταιοτάτην πρᾶγμα ἀπαντησιν τῆ; Σερβίας. Ὁ Αὐστριακὸς πρεσβευτὴς δαρῶνος Γιέζελ, χωρὶς νὰ λάβῃ τὸν κόπον ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἀπαντησι, ὡ; βεβαιοῦται ἐκ ἐπισήμου πρὸς τὸν Αὐστριακὸν καγκελλάριον ἀναφορᾶς του, ἀκοιτοτοίησεν ἀμέσω; εἰς τὸν Σερβὶν Πρωθυπουργὸν τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀπαντήσεως Βελιγραδίου.

Κυβερνήσεω; κ. Ρέπουλης βλέπων τὰς διεστάσεις τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν ἡ συζήτησι, παρεμβᾶς δδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποκρούει τὸ ζήτημα καὶ ὅτι θὰ ἐξετάσῃ αὐτὸ μετ' εὐμενείας.

Ἔγερθεὶς κατόπιν ὁ Ὑπουργὸς κ. Κτφανιάνης ἐδήλωσε καὶ ἐκεῖνος ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ μελετήσῃ αὐτὸ μετ' εὐμενείας.

Καὶ οὕ.ω, ἔληξεν ἡ συζήτησι. Καθὰ δὲ ἐξοδίκως ἐπληροφορήθημεν κατόπιν, ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ προβῇ εἰς δήλωσιν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἄ.ψιν τῶν βουλευτῶν τῶν Ν. Χωρῶν.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΟΥΤΣΚΥ

Ἐδόθη; ὡ; ἐπεβάθη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας τὸ τελεσίγραφον πρὸς τὴν Σερβίαν, αἱ προσπάθειαι τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλαρίου, αἱ ὁποῖαι μέχρι τῆς στιγμῆς ἀπιέλεσον εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ μετα τῆ. Σερβίας πολέμου, στρέφονται ἤδη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκαλύψιως τῶν πραγμάτων, συνεπῶς καὶ τῆς ἐνοχῆς τῆ; Γερμανία, ἀπὸ τὰ ὄμματα τοῦ λοιποῦ κόσμου. Τὸ περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι, ἐνῷ ἤθελαν νὰ ἀποκρύψουν τὴν Εὐθύνην, ὁ Κάϊζερ καὶ οἱ συνέχοντ τοὺ πρὶσαπόων ταυτοχρόνως νὰ κρατοῦν τὸν Γερμανικὸν λαὸν εἰς τὴν καταλληλοτὴν ἀνοχὴν ἐξέγερσιν.

Οὕτω ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν φὸν Γλαγκοῦ ἀνεθέτει τὴν 19ην Ἰουλίου εἰς τὴν τότε ὡς ἡμερήσιον ὄργανον θεωρουμένην «Βισεισγερμανικὴν Ἐφημερίδα» τὴν δήμοσ.ευσιν ἄρθρου μεριοπαθοῦς πρὸς καθησύχασιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Γνώμης.

Ἀπὸ τὴν προεγουμένην ὅμω; ἡμέραν φροντίζει νὰ εἰδοποιήσῃ σχετικῶς τὴν Βιέννῃ, παρακαλεῖ δὲ τὸν ἐκεῖ Γερμανὸν πρεσβευτὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Αὐστρίαν, Κυβέρνησιν «ὅτι δὲν πιόκειται περὶ ὑποχωρήσεως τῆς Γερμανίας ἢ περὶ μεταβολῆς τῶν διαθέσεών τη.» (Ἔγγραφον 70).

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κάϊζερ ἀποπλεῖ μὲ τὸν στόλον διὰ τὰς βορείας θαλάσσας. Εἶνε καὶ αὐτὸ ἐν μέσον διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ κάθε ὑποψία τῶν Δυνάμεων καὶ νὰ δύναται οὕτω οἱ δύο συνεννοχαὶ νὰ ἑτοιμάζουν ἐν ἡσυχίᾳ τὰ κακουργα σχέδια τω». Παρακολουθεῖ ὅμως δια λεπτομερῶν τηλεγραφημάτων ὅλην τὴν κίνησιν καὶ δίδει καὶ τὰς συμβουλὰς τοῦ, αἱ ὁποῖαι εἶνε ὅλαι ἐξωθητικαὶ πρ

χρεώνει αὐτὴν νὰ παραδώσῃ τοὺς ἐνόχους ἀρχηγοὺς τῆς πρωτοστατούσης τοῦ Κάϊζερ, εἰς τὰς Συμμαχικὰς Δυνάμεις αἵτινες θὰ δίδικζον αὐτοὺς, διὰ στρατιωτικὸν δικαστήριον.

Τὰ Γερμανικὰ φύλλα (ἀκέτια τῶν ὁποίων τὴν ἔκδοσιν ἔπαυσε νὰ ἐκδίδει ἡ σημερινὴ πολίτευμα) μετ' ἐνθουσιασμοῦ συγχαίρουσι τὴν Ὀλλανδίαν διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς νὰ παραδώσῃ τὸν Κάϊζερ, ἀκριβῶς διὰ τοῦ τρόπου τοῦτου τὴν 228 ἄρθρον τῆς συνθήκης. Π.χ. ἀναφέρουσι πανεπιστήμας νὰ καταγράψωσι τὸ ἄρθρον τ.λ.π. Ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης θὰ προκύψῃ ζήμία ἀνυπολόγιστος διὰ τοὺς συμμάχους.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις συμφωνοῦσα μετὰ τῶν λοιπῶν Κυβερνήσεων ἐφ' ὅλων τῶν σημείων πρωτεύει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸ τέχνασμα τοῦτο. Διὰ νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν εἰρήνην πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν ὡ ἰσμένην πολιτικήν. Νὰ ἐπιτέλεσωμεν εἰλικρινῶς καὶ κατὰ γράμμα ὅλους τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης. Ἐὰν παραλείψωμεν ἕνα ἐξ αὐτῶν θὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν γνωστὴν θεωρίαν τοῦ chiffon de papier (πανὶ χαρτοῦ) καὶ θὰ ἐπαναφέρωμεν ἐπὶ τοῦ τάπητος ὅλα τὰ ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἐκατομμύρια ἀνθρώπων ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς.

Τὸ ἄρθρον 228 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν δὲν ὑποχρεώνει τὴν Γερμανίαν νὰ ἐκτελέσῃ μόνον δικαίαν πράξιν. Τῆς δίδει τὸ μέσον νὰ ἀποδείξῃ ὅτι διωρθώθη καὶ ἐχειρωφετήθη. Ἂν ὁ Γερμανικὸς λαὸς ἀποκηρύξῃ δημοσίως τοὺς αὐτουργοὺς τῶν φοβερῶν ἐγκλημάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὁρείλει νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν του εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ράϊχσταγ, ὅπως αὕτη παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Συμμάχων. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀρνηθῇ νὰ τοῦ, παραδώσῃ, τότε ὁ Γερμανικὸς λαὸς γίνεται συνένοχος τοῦ τοσμεσοῦ ἐπιτελέσιν τῆς. Τοῦτο θὰ φανερώσῃ ὅτι ἡ πολιτικὴ συνείδησις δὲν ἐξηγέρθη ἐπὶ ἐν Γερμανῷ μετὰ τόσας φοβερὰς ἀναφὰς ἀτοκαλύψεις, καὶ ἀποδεῖξις τῶν τρομερῶν κακουργημάτων ἢ ὅτι ἐπὶ γῆ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὑπὸ τοῦ μιλιταρισμοῦ καὶ ὑπὸ τῆς παγγερμανικοτῆτος: προαγανδῶν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ σύμμαχοι Δυνάμεις ἔχουν ἐπιλόγιον τῶν. εἰς Βερσαλλῶν, μίαν ὑποθεσιν ἢ ἢ πλοσιὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὰ παρεσήνια δὲ σημαιτζεται μία στρατιωτικὴ δικτατορία, τῆς ὁποίας τὰ μυδραλλιοβόλα προστατεύουσι τὸν κ. Νόσκε ἀποτελεσματικώτερον, ἢ τὴν ἀρχηγὸν τῶν σοσιαλιστῶν Ἐρζμπέργκερ.

Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς εὐωχιτικῆς εἰρήνης, πρέπει νὰ λυθῇ αὐτὸ τὸ ζήτημα ἄνευ ἀνεβλῆς. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θέλει καὶ δύναται νὰ παραδώσῃ τὰ ἐνδεδειγμένα ἐνα πρόσωπα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 228. Νὰ ἢ ὄχι; Οὐδεὶς δισταγμὸς ἐπιτρέπεται. Ἐὰν ἔχῃ τὴν θέλησιν καὶ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὸ πράξῃ **δὲν εἶναι Κυβέρνησις. Ἐὰν δύναται καὶ δὲν θέλει, συνομοτεῖ ἐναντίον τῆς εἰρήνης.** Οἱ Σύμμαχοι ἀπαιτοῦσιν δικαιοσύνην ἀπαντησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Γερμανικὸν ζήτημα, ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀντάντ εἶναι ἐνδεδειγμένη **νὰ ἐφαρμόσῃ ἀμετακλήτως ὅλους τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης.**

Διὰ τὸ Ρωσσικὸν ζήτημα ἡ Συνδιάσκεψις τῆς: ἐδέχθη ἢ βέμα, ἐπὶ τῆ ἐπιστολῇ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Πολωνικῆ: Σωνελεύσω ,διὰ τῆς ὁποίας εἰδοποιεῖ βεήθειαν ἀπὸ τοὺς Συμμάχους, ἐν περιπτώσει κοθ' ἢν οἱ Μπολσεβίκοι θὰ προσεβαλλον τοὺς; Πολωνοὺς. Ἡ πολιτικὴ αὕτη τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως; ἀπέναντι τῆς Ρωσσίας εἶναι λίαν σαφής.

Οἱ Σύμμαχοι ἐσιφῶν δύο ἀποφάσεις, ἃ θὰ ἐφαρμόσουν λίαν συντόμως. Ἡ πρώτη ἐπιτρέπει τὰ Ρωσσικὰ ἐμπορικὰ Συνδικάτα, ἢ Μόσχα, νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ τῶν Συμμάχων καὶ οὐδετέρων Κρατῶν. Ἡ δευτέρα λέγει ὅτι οἱ Συμμαχικαὶ Δυνάμεις δὲν θὰ ἀναγνωρίσωσι ποτὲ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Σοβιὲτ καὶ δὲν θὰ ἔλθωσιν οὐδέποτε εἰς οἱονδήποτε σχέσεις μετ' αὐτῆς.

Ἐὰν ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις; ἤθελεν ἀπαγορεύσει εἰς τὰ Ρωσσικὰ ἐμπορικὰ Συνδικάτα νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ Κρατῶν ἄτινα δὲν ἀνεγνώριζον αὐτὴν ὡ ἐπιτροτοῦσαν Κυβέρνησιν ἢ παρὰ τῶν Συμμάχων δοθεῖσα ἄδεια θὰ ἐθεωρεῖτο ἄχρηστος. Ἀλλὰ μέχρι τῆς σήμερον τοιαύτη ἀπαγόρευσις ἐκ μέρους τῆς. Μπολσεβικικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ultimatum, δὲν ἐλήφθη. Ὑποθέτομεν ἐξ ἐναντίας ὅτι αἱ Σοβιετικαὶ Ἀρχαὶ θὰ ἀφήσωσιν ἐλευθέραν τὴν ὑπάρξιν αὐτῶν ἐφοινωμενικῶν τῆς ἀπορ. συναλλαγὴν μεταξὺ τῶν διαφόρων Συνδικάτων καὶ τῶν Συμμάχων καὶ οὐδετέρων κρατῶν.

Ἐὰν τὰ πράγματα ἔχουσιν οὕτως ἡ ἡσυχία τῶν Συμμάχων ἔχει ἤδη καθορισθῆ πλήρως;.

Ὅταν ἀνεφάσισαν νὰ σταθῶσιν ἐμπορεύματα εἰς Ρωσσίαν, ἐσκέφθησαν ὅτι αὐτὰ τὰ ἐμπορεύματα, θὰ ἠλέτιωνον τὰς στερήσεις τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ, καὶ θὰ ἀνεκτίφιζον αὐτὸν ἐν μέρει. Θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀμέ γε πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν; Τότε ἡ ἀνταλλαγὴ ἐμπορευμάτων θὰ ἐξακολουθήσῃ κανονικῶς. Ἡ θὰ μάθωμεν ἐπὶ τὸ ὁμῶν χρονικὸ διεσήμωτε κοιμὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιτροπῆς (contrôle) ὅτι τὰ εἰσηγμένα εἰς Ρωσσὰν ἐμπορεύματα χρησιμεύουσι εἰς τὰς Ἐνόβρας Λεγεῶνας καὶ ἀποιελοῦσιν πολιτικὸν ὅπλον, φοβερόν, εἰς τὰς χώρας τῶν μπολσεβικικῶν πρῶν; Τότε τὸ ἐμπόριον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν μ ἐπει νὰ ἐξακολουθήσῃ, καὶ οἱ μπολσβίκοι θὰ ἔχασιν ἀκεραίαν τὴν ἐθνόνην τῶν νέων στερήσεων τὰς ὁποίας θὰ ὑποφέρῃ ὁ Ρωσσικὸς λαός. Οἱ μπολσεβίκοι ἐξακολουθοῦντες τὸ κατασταρετικὸν ἔργον των, σκοποῦσιν ἴσως νὰ προσβάλωσι τὴν Πολωνίαν, ἐπιδιώκοντες παγκόσμιον ἐπαναστασιν.

Πλεῖστοι ἐνδείξεις φανερώνουσιν ὅτι ἡ ἐλπὶς ἐναντίον τῆς Πολωνίας ἐπλέκεται. Ἂν ἀπειλεῖται ἡ Πολωνία κινδυνεύει ἐπομένως καὶ ἡ Ρουμανία.

Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἀφασισμένοι νὰ μὴ ἀναγωρίσωσι τὴν παρόῦσαν Κυβέρνησιν τῆς Μόσχας δὲν δύνανται νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς δύο χώρας εἰς τὴν τύχην των, αἵτινες σχηματίζουσι φραγμὸν ἐναντίον τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Ἀντὶ νὰ ὠθήσωμεν τὰς χώρας ταύτας εἰς πόλεμον ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας ὀφείλομεν νὰ παρέχωμεν πᾶσαν δυναμὶν ὁ ἐπὶν βοήθειαν, ἡ ἐς τοῖς εἶναι ἀνεκφράστως; διὰ νὰ ἀντιστῶσιν εἰς ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν.

Τοιαύτη εἶναι ἡ γνώμη τῆς Γαλλίας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ ἡ Βρεττανικὴ πολιτικὴ θὰ θελήσῃ νὰ προσανατολισθῇ εἰς τὰς ἀντιλήψεις μας.

Ε. Σ.

ΕΝΑΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Καὶ μέχρι... καὶ μέχρι...

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἱστορικοῦ λόγου τὸν ὁποῖον ὁ κ. Ρέπουλης ἐξεφώνησε κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Τρικούπη, ὑπῆρχε μία στροφὴ πλήρης λυρισμοῦ.

Ὁ κ. Ρέπουλης ὁμιλῶν περὶ τῆς μεγαλοπράγμονος πολιτικῆς τοῦ Τρικούπη ἀνέφερε τί ἐπέτυχε τὸ Ἔθνος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς της καὶ προσέθεσεν ὅτι ἡ συνέχισις αὐτῆς πρόκειται νὰ φέρῃ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος καὶ μέχρι... καὶ μέχρι... Ὁ ρήτωρ ἀπέφυγε νὰ προσδιορίσῃ τὸ μέχρι ποῦ θὰ φθάσουν τὰ ὅρόσημα τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου δὲν ἀφῆκαν ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ ὅλους τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ λόγου τοῦ κ. Ρέπουλη, διὰ τοῦτο δὲ ὁ κ. Πολίτης ἠρώτησε τὸν κ. Ρέπουλην μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου του ποῦ ἀκριβῶς ἐτοποθέτησε τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος.

— Ἀφῆκα νὰ τὰ ὁρίσῃ ὁ κ. Πρόεδρος, εἶπεν ὁ κ. Ρέπουλης.

Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἀπορίαν εἶχε καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ἠρώτησε τὸν κ. Ρέπουλην.

— Ἀφῆκα νὰ τὰ ὁρίσετε σεῖς, ἀπήντησεν ὁ Ἀντιπρόεδρος εἰς τὸν κ. Βενιζέλον.

ΔΕΛΤΙΑ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ

ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ ζήτημα τοῦ μαύρου ψωμιοῦ Παρατηρεῖται Ἐλλειψις τοιούτου εἰς πολλὰ ἀρτοποιεῖα καὶ ὅπως ἐργάσωμεν, ὑποχρεοῦται ὁ ἀστικὸς κόσμος νὰ ἀγοράζῃ ἢ ἀποκλειστικῶς λευκὸν ἢ διὰ νὰ τοῦ δοθῇ μία ὀκᾶ μαύρου, ν' ἀναγκάζεται ἀπὸ τὸν ἀρτοποιὸν ν' ἀγοράσῃ ἴσην ποσότητα λευκοῦ.

Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχει ἐπάρκεια ἂν μὴ ἀφθονία σίτου καὶ ἀλεύρων εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ ὄμβροι παρατηρούμενοι συνωστισμοὶ, ἐνίοτε δὲ καὶ διαπληκτισμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀρτοποιείων καὶ ὁ ἐκβιασμὸς τοῦ κόσμου ν' ἀγοράζῃ λευκὸν ἄρτον, ὀφείλονται εἰς ἔλλειψιν. Κάποιος ἄλλος λόγος θὰ εἶναι ὁ αἴτιος τῆς καταστάσεως ταύτης, τὸν ὁποῖον λόγον οἱ ἀρμόδιοι ἔχουν καθῆκον ν' ἀνακαλύψουν, διότι ὁ λαὸς δυσφορεῖ καὶ φαντάζεται πολλά.

Νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀναγκασθῶμεν ν' ἀσχοληθῶμεν καὶ πάλιν μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

ΕΝΩΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

ἀποδεικνύουν ὅτι ὑπάῃχει εἰς τὴν πόλιν μας μεγάλη παρακαταθήκη ζακχάρεος, ἐπὶ πρὸ τῆς συναλλαγματικῆς κρίσεως καὶ ἀφοῦ εἶχε διατιμηθῇ τὸ ἀπαραίτητον τοῦτο εἶδος πρὸς 4,50 δρ. κατ' ὀκᾶν ὑπῆρχεν ἀφθονία, παρετηρήθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας νέα ἀπόκρυψις ζακχάρεως καὶ τώρα ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν παντοπωλῶν δηλώνουν ὅτι δὲν ἔχουν, ἄλλοι δὲ δὲν δίδουν πλέον τῶν 50 δραμίων.

Κατηναλώθησαν ἄραγε τόσον γ.ήγορα οἱ σωροὶ τῶν σάκκων ζακχάρεος; τοὺς ὁποίους ἐπεδείκνυον πρὸ τινων μόλις ἡμερῶν οἱ ἔμπροροι παρακαλοῦντες τοὺς πελάτας των νὰ τοὺς; προτιμοῦν; Ἢ μήπως; ἔγινε καὶ πάλιν ἡ συνήθης ἀπόκρυψις πρὸς αἰσχροκερδεῖς ἐκμετάλλευσιν τοῦ κοσμάκι; Τὰ πράγματα λέγουν ὅτι συμβαίνει τὸ δεύτερον.

Ἀλλ' ὁ νόμος ἐπαβάλει εἰς τὸν ἀποκρύπτοντα τὴν οὐσὴν ποιὴν μὲ τὸν αἰσχροκερδοῦντα. Διατὶ δὲν ἐφαρμόζεται; Τὸν λόγον ἔχουν οἱ ἀρμόδιοι.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Σοβαρὰ παράβασις πλοιάρχου

Κτῶδ κατηγγέλθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Λιμεναρχεῖον ὁ πλοίαρχος τοῦ προχθὲς καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου «Ἑλλήσποντος» εἰσερχόμενος εἰ, Ἀβρομιτιγνὴν λιμένα τοῦ Λε-Τσαῖ πρὸς φόρτωσιν 400 βαρελίων ἐλαίου, ὑ ἤτοι ἐ ἐν ὅλως ἀδικαιολογήτως τὴν ἐθνικὴν σημαίαν καὶ ὑψωσε τὴν Τουρκικὴν, προκαλέσας τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων.

Τὸ Λιμεναρχεῖον ἐπελήφθη ἤδη τῆς ὑποθέσεως; καὶ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τὴν σχετικὴν φάκελλον.

Ὦ, μᾶ; ἀνεκοινώθη, ἡ πρᾶξις αὕτη ἀντίβαί ει εἰς τοὺς; ναυτικοὺς; κανονισμοὺς διότι δὲν ἐπιτρέπεται ὑποστολὴ σημαίας εἰς οὐδεμίαν περίστασιν καὶ πολὺ δὲ περισσότερον εἰς τὴν προκειμένην, καθόσον μετὰ τῆς Τουρκίας εὐρισκόμεθα ἐν ἀνακωχῇ καὶ ἐξάλλου ὁ λιμὴν εὗτος καὶ ὁλόκληρος; ὁ κόλπος διεκδικεῖται ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. Μᾶ ἐδόθη δὲ ἐπιπροσθέτως; ἡ πληροφορία ὅτι ἡ παράβασις αὕτη τοῦ πλοιάρχου συνεπάγεται αὐστηρὰν ποινὴν καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ πλοιαρχικοῦ διπλώματος.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀσύλου

Ἀνώνυμος προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Παιδὸς δρ. 50 εἰς μνήμην τοῦ μακαρίτου Ι. Ἀρναούτογλου ἐκ Περγάμου.

Μετάθεσις

Μετατίθεται ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Ὑποδιευθύνσεως; Ἀγισσαῖος ὁ κ. Ἐμμ. Τζωνάνης; εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα Τριπόλεως.

Ἡ Γεωπονικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐγένετο ἐν Ἀθήναις παρουσ ᾳ ἐκλεκτοῦ κόσμου, τὰ ἐγκαίνια τῆς πρώτης; ἐν Ἑλλάδι Γεωπονικῆς Σχολῆς;

Κατηλλήλους λόγους ἐξεφώνησαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Καφαντάρης; καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς; κ. Χασιώτης.

Κοινωνικὴ κένωσις

Διὰ τοῦ «Ἀτρομήτου» ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς τὴν γεννέτειράν του Κῶν) κοῖν ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος κ. Λεωνίδας; Ἀλεξιάδης εἰ: ὃν εὐχόμεθα καλὸ ταξεῖδι καὶ ταχεῖαν τὴν ἐπάνοδον.

ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΕΣ

Τὴν Πέμπτην εἰς τὸ abrés midi ἐκλεκτὴ οἰκοδεσποίνης τῆς πόλεώς; μας, προσῆλθεν πολὺ; ἐκλεκτὸς κόσμος μετημφιεσμένων καὶ μή.

Αἱ ἀμφιέσεις τῶν δ)δων Φ. Γιακαλῆ καὶ Κεχαγιᾶ ὡ; ἀρχαίων Ἑλληνίδων ὑπερήφεσαν.

Ἄρεσεν ὑπερβολικὰ εἰς ὅλους ἡ μεταμφίεσις ὡ; Καραγκιόζη τοῦ κ. Π. Κεχαγιᾶ. Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Π. Βασιλείου πολὺ ἐπιτυχημένος ὡ; Χάρος μὲ νεκροκέφαλη προσωπίδα.

Ὁ νόμος; πόλις κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπεχώρησε τῆς χορευτικῆς αὐτῆς βεγγερούσας κατενθουσιασμένος.

* *

Ὁ προχθεσινὸς χορὸς τῆς; ν. καὶ τοῦ κ. Π. Καμπούρη, ἐσημείωσε μεγάλην συγκέντρωσιν ἐκλεκτῆς μερίδος τῆς; κοινωνίας μας.

Παρετηρήθη ποικιλία ἀμφιέσεων.

Τὴν χοροεσπερίδα ταύτην ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Ι. Χρυσοβελώνης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας του ὡ; καὶ ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Γ. Γεωργιάδης.

Διήκεσεν μέχρι τῆς 4 πρωϊνῆς τῆς χθές.

* *

Ἡ προχθεσινὴ χορευτικὴ ἑσπερὶς τοῦ «Πανθέου» ἐσημείωσε σταθμὸν εἰς τὰ χορευτικὰ χρονικὰ τῆς Μυτιλήνης.

Ἡ ζωηρότη; καὶ ἡ εὐθυμία τοῦ διασκεδαζόντος κόσμου, διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν χορευτικὴν βραδυάν.

Ἡ σάλα τοῦ μοναδικοῦ μας κέντρου, ἡ ὁ γεμάτη ἀπὸ ζεύγη—μετημφιεσμένων καὶ μή—ἐ ὁ ἐχόρευαν μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

* *

Ἀπόψε τελευταία Κυριακὴν τῶν Ἀπόκρεω, πολλοὶ χορευτικοὶ συγκεντρώσεις.

Συγκέντρωσις παρὰ τῷ ν. καὶ τῇ κ. Ἀπ. Παραδέλλη.

Ἐπίσης παρὰ τῇ κ. Μυρ. Γούτου.

Ὡσαύτως εἰς τοῦ κ. καὶ τῇ κ. Π. Παντεζῆ μέγας παιδικὸς χορός.

Τὸ μολυβάκι

Οἰκογενειακὴ χοροεσπερὶς

Σήμερον θὰ γίνῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ χοροδιδασκαλεῖον τοῦ κ. Ἀνέστη Κυριακοπούλου ἐκλεκτὴ οἰκογενειακὴ συγκέντρωσις ἡ ὁποία προλογίζεται ζωηροτάτῃ λόγῳ τῶν προηγουμένων ἐπιτυχιῶν καὶ τῶν συμπαθειῶν ποὺ ἔχει ὁ χοροδιδάσκαλος.

Θέατρον «Σαπφὼ»

Σήμερον Κυριακὴν ἀπογευματινὴ, ὥρα 2. μ. μ. μὲ προβολὴν τῆς; ταινίας; «Πάτρια» δη ἑπόχῃ. Τὴν 4 μ. μ. ἀνοιβῶ; ἡ Β'. Σειρὰ τῶν Παναθηναίων. Τὸ ἑσπέρας ὡ α 9 1)2 ἀκριβῶς χάριν τῶν Ἀπόκρεω Μέγας Χορὸς μὲ ἀνθοπόλεμον τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Θιάσου Ζωτ; θὰ παίξῃ ἐκτάκτος διάφορα ἐκλεκτὰ νούμερα, ἀποτελούμενα ἀπὸ χοροὺ; καὶ ἄσματα, τῇ συνοδείᾳ μουσικῆς καὶ πιάνου.

Ἡ κ. Ἀτρίδου θὰ παρουσιασθῇ ἀπὸ σκηνῆς εἰς τὸ ἐκλεκτὸ νούμερο τοῦ Καμπαρέ. Διὰ τὸν ἀνθοπόλεμον, πρέπει ὅλοι νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ ἄνθη καὶ νὰ προσέλθουν εἰς ἀποχαιρετισμὸν τῶν Ἀπόκρεω, ἀπόψε. Τιμαὶ ὁ 1)2 καὶ 1 1)2.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 25433 **ΑΘΗΝΑΙ 7 Φεβρουαρίου**

Διαφωνία Οὐΐλσων—Λάσιγκ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ν. Ὑόρκης διαφωνία ἀνεφύη μεταξὺ τοῦ Οὐΐλσων καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Λάσιγκ, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας παρητήθη ὁ δεύτερος.

Συνεργασία Νίττι—Βενιζέλου

Ὁ Βενιζέλος συνεργάσθη μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ Νίττι πρὸς κανονισμὸν διαφόρων ζητημάτων, ἀφορώντων τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἰταλίαν.

Λογοκρισία ἐν Σερβίᾳ

Συνεπείᾳ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας ἐν Σερβίᾳ ἕνεκα τοῦ Ἀδριατικοῦ ζητήματος ἐπεβλήθη λογοκρισία προληπτικὴ εἰς τὸν τύπον.

Τὸ ζήτημα τῆς Κων)πόλεως

Θεωρεῖται παρὰ τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις τοῦ Λονδίνου ὡς ὁριστικῶς ἀπολεσθεῖσα διὰ τοὺς Τούρκους ἡ Κων)πολις.

Καὶ ἂν παραμείνῃ ὁ Σουλτάνος, οὗτος δὲν θὰ ἔχῃ παρὰ σκιώδη ὑπόστασιν, ἄνευ οὐδεμιᾶς σημασίας ἀφ' οὗ δὲν θὰ ἔχῃ ἕνα κὰν στρατιώτην.

Μέτρα Συμμάχων

Οἱ Σύμμαχοι λαμβάνουν καθ' ἑκάστην νέα μέτρα εἰς τὰ κυριώτερα μέρη τῆς Τουρκίας, πρὸς ἀντιμετώπισιν πάσης ἐνδεχομένης ἐκ μέρους τῶν Τούρκων δυστροπίας κατὰ τῶν ἀποφάσεών των.

Δούζας

Αὔριον λόγῳ τῶν Ἀπόκρεω ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» δὲν θὰ ἐκδοθῇ.

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 164 ἀποφάσεως; τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Ἰγνάτιον Ἰωάννου κάτοικον Μυστεγνῶν νὰ ποιήσῃ ἐν ἐλαιόκτημά του κείμενον εἰς θέσιν Κοῦλα τῆς; περιφερείας Μυστεγνῶν καὶ συνορευόμενον γύρωθεν μὲ ἰδιοκτ Ἀποστόλου Χ'' Λάμπρου, Ἀριστείδου Ἰωάννου, υἱῶν Ἀθ. Βοστάνη, Νικολάου Θωμανιώτου καὶ ποταμοῦ ποὸς τὸν Νεοκλῆν Χρ. Γιαννέλην κάτοικον Μυτιλήνης; ὑπήκοον Ἕλληνα ἀντὶ δραχμῶν 6,000 χιλιάδων.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος *Δ. Παύλου.*

Ὁ Νουμᾶς

Ζητήσατε ἀπὸ τὰ γνωστὰ καπνοπωλεῖα τὸ τελευταῖον φύλλον τὸν «Νουμᾶ». Πλὴν τῆς ἄλλης ἐκλεκτῆς του ὕλης; περιέχει καὶ ὡραῖον διήγημα τοῦ Louis Jean Finot. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰ, τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Ν ἄτι».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Οἰκονομικὸ; Ἐπίτροπος Ν. Αἰγαίου δημοσιοῦ ὅτι:

Ἐνεργουμένης κατὰ τὴν 12ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐνώπιον αὐτοῦ δακιμασίας δακτυλογράφων πρὸς πλήρωσιν μιᾶς; χηρευούσης θέσεω; ἐν τοῖ; ὑπ' αὐτὸν γραφ ο.ς, ποοσκαλεῖ ἅπαντος τοὺς βουλομένους ὅπως προσέλθωσι καὶ λάβωσι μέρος κατὰ ταύτην, ἐνεογηθησομένην ἐν τοῖ; γραφείοις τῆς Θ' Οἰκονομικῆς; Περιφερείας.

Ὁ Οἰκ. Ἐπίτροπος
Νήσων Αἰγαίου Πελάγους
Θ. Θεοδοσόπουλος

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Κούνδουρος παρητήθη

Ὁ Βασ. Ἐπίτροπος τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν ν. Ι. Κούνδουρος ὑπέβαλε παραίτησιν ἀπὸ τῆς θέσεώ; του. Βεβαιοῦται ὅτι θὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα βουλευτοῦ ἐν Κρήτῃ.

Οἱ Σύμμαχοι καὶ ἡ Ἰταλία

Παρίσιοι, 5. — Τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου πρὸς τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας ἀναφέρουν, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας κ. Νίττι ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυϊαδέον νὰ λάβῃ μίαν ἀπόφασιν μεταξὺ τῶν 2 προτάσεων, αἵτινες ὑπεβλήθησαν εἰς αὐτὴν, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐργασιῶν τῆς ἐν Λονδίνῳ συνελθούσης ἤδη Διασκέψεως. Οἱ πρωθυπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας προσεχώρησαν ἐπίσης εἰς τὴν ἄποψιν ταύτην τῆς Ἰταλίας. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποκρούσουν οἱ Νοτιοσλαῦοι καὶ τὴν φοράν ταύτην τὴν λύσιν τῶν Συμμάχων, ὁ κ. Νίττι θὰ λάβῃ ὁριστικὰ ἀποφάσεις ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Συμμάχων ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ταχείας ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου. Οἱ Σύμμαχοι ὑπεσχέθησαν τὴν πλήρη ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἀλληλεγγύην διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ταύτην.

Τὸ «Μεσατζέρο», τὸ «Κορριέρε ντὲ λὰ Σέρα», ἡ «Τριμπούνα» καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες σχολιάζουν μετὰ πολλῆς συμπαθείας τὴν διάψευσιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀποκαλύψεις περὶ συμμαχίας μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας, ἀποκαλύψεις δημοσιευθείσας ὑπὸ Ἰταλικῆς ἐφημερίδος καὶ ἀναδημοσιευθείσας ὑπὸ πολλῶν ξένων ἐφημερίδων.

Ἡ Γαλλ. Βουλὴ ὑπὲρ τοῦ Πουανκαρὲ

Παρίσιοι 5.— Ἡ πρότασις ἡ ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Μπαρτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως δηλωθῇ, ὁ κ. Πουανκαρὲ ὑπῆρξεν ἄξιος τῆς Πατρίδος του, ἐδικαιολογήθη ἐνθέρμως ὑπὸ τοῦ κ. Μπαρτοῦ, ὁ δὲ κ. Μιλλεράν ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν ταύτην ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ πρότασις ἐψηφίσθη διὰ ψήφων 499 ἐναντι 69, τῶν σοσιαλιστῶν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ψηφίσεως τῆς προτάσεως ταύτης ὁλόκληρος ὁ Γαλλικὸς Τύπος ἐξαίρει τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὁ κ. Πουανκαρὲ εἰς τὴν Γαλλίαν ἰδιαιτέρως ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν Συμμαχικὸν ἀγῶνα. Ὁ «Χρόνος» τονίζει ἰδίᾳ τὴν ἀκλόνητον ἐμπιστοσύνην του ἐπὶ τὴν ὁριστικὴν νίκην.

Τὰ ναυάγια ἐν τῷ Εὐξείνῳ

Μετὰ τὸν καταπο